

Cemal Karaağaç

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

30.5.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akşamüstü Bir Kadın

yüzüydü, akşam aynasının sularında küçük bir yelkenli
zorlu rüzgarlardan hoş esintiler artığı şakaklarında
kulaklarında yaz kirazlarından küpelerle dinlenir
günün solgun ışıklarında doygun bir gülüş için
Cemal Karaağaç

Aşkence

sabah,kalbim sokaklarda buz kırıkları
şiire ve aşka yol alıyorum
bir sıcaklık sarsın,bir öpüş karşılasın beni
soluklarımla var oluşun izini sürebileyim,
ey! gülerken gözleri çiçeklenen kız
ellerin ve saçların kozmik tanımım olsun
sana dokunduğumda yüzünün gölgeleri beni
sana dokunduğumda kanımın alevi seni tutuştursun
savrulalım samanyolunun tüm menzillerine
sonra,arzunun koşumsuz hızıyla yaklaş bana
kaçalım kar yağın akşamlara
bir denizi çağır teninin beyaz kuşlarıyla

Cemal Karaağaç

Bir Dosta Gece Şarkısı

açılır gece sözlerin yankısına
f tipi üzünçlerle yağmalanır özlemin sıcaklığı
kan ve kusmuk bulaşır çöp çocukların gölgeli alınlarına
unutulmuş kentlerin sokak aralarında.
hey! coşkunun kanatlarından hıncın kınası eksilmesin
çünkü tam sırası,biriktir yeni güne saçlarını:
unutsak,aklımızda acıtan güz yaprakları...
unutsak,elimizde zamansız cam kırıkları...

Cemal Karaağaç

Bir Fotoğrafın Öyküsü/Bir Öykünün Fotoğrafı

İlk penceremi açıyorum.

Haftalardır isteyerek kapalı kaldığım,iç sürgünümün bu emsalsiz mutsuzluğunda biriktiğim onca yankısız günlerden sonra sesimi unuttuğumu düşündüm. Aralıklarından sızan ince ışık demetlerinin gözlerimi harladığı pencerelerin önüne her yaklaşmamda, bir ayine katılmış gibi geniş zamanlar derliyordum. En çok, karanlığa gömülü odalarda kendimi bulur olmuş,bilincime üşüşen, eski zamanlardan damlayan anıların esrikliğinde dışarının alışılmış sandığım tuzaklarını özlemiştim. Her pencereye yolculuğumda gözlerime saplanan tarih öncesinin tayflarını geniş gök ülkesinin gündüz yıldızlarıyla bezedim. Bana bildirilen, bu evde sınanacağım bekleyişin sabır evreniydi. Bu evin,belirli bir karanlığa boğulmuş, belirsiz sayıdaki odalarında bekleyişin mutlak ışık özlemiyle savaşının eprimiş varlığımdaki izdüşümü olacaktı kapalı pencereler ardındaki duruşum... İstesem de yabancı bir canlı gibi gırtlığımı yırtarcasına bağırarak ve haykıracak olsam da payandalanmış pencereleriyle bu evin kapısının hiç bilinemeyecek bir zamanda açılacak oluşunu anlayamazdım/anlatamazdım. Ama seziyordum ki kapının açılmasını kesin olarak istemem,bunu çıldırmasıya bir arzu gibi dillendirmem, varlık bilincimi kabul ettirme uğraşımın zavallılığı olacaktı. Bunu istememeliydim. Bunu umut etmek, karanlığın büyüsünü bozmakla eş anlamlı bir davranıştı... Demek,sadece ilk penceremi açmam ve aldandığım ve kandırıldığım bir düşünce anaforundan fırlamam gerekiyormuş... Böylesine berrak bir silkinişi çok sonra, bu evden çıkmak için gerçekleştirdiğim ilk kararlılığında anladım.

Pencereyi açtığımda geniş gök ülkesinin bana ulaşan eskil ışığının önce gözlerimi sonra bu evin dolambaçlı duvarlarını aydınlığa boğduğunu anladım. Güneş, saptayamayacağım bir zamandan bu yana fırlattığı ışığıyla kalbimi de kamaştırıyordu. Pürüzsüz bir şenlikti bu,ışıkla sevişmenin mutlu fotoğrafı. Ama gözlerimde biriken karanlığın tozanları ışığı reddedişin anlamına zorluyordu beni hala. Kesin bir hamleyle,ışıktan beslenmenin duru kararlılığıyla açtığım ilk pencerenin kepenklerinden birine saldırmış ama bunun hala bir yanılgı olduğu ikircimi ve vakur bir aldanışın süksesiyile pencereyi kapamaya da kalkışmışım.Çünkü,yendiğimi düşündüğüm karanlık,belirsizliğin egzotik albenisiyle sarsılmaz bir imparatorluğun düşünüyü armağan edeceğini imgelemime kabul ettirmenin çirkef savaşını veriyordu... Heyhat! Ne yapsa boştu. Hücrelerime dek ışığın kozmik mutluluğuna şifrelenmişim...

Sonra bir düş gördüm.

düşünde büyük bir evin önündesin/çok pencereli/hepsi kapalı/kapısı payandalı/günlerdir bekliyorsun/fotoğraf makinen elinde/yaşamının saltık amacı olarak bu evin önünde/zamanı donduran bir ürperişle yüklüsün/sana betimlenen bir insanın bir insanı bekleyişiydi/garip bir merak duygusuyla bekliyordun/evi/ilk gördüğünde kapalı onca pencere tutsaklığındı/evin dışında olsan da/hiç kimde olmasa da pencerelerde/bir gün açılacağına emindin/bu umudu varlığında

beslemek zamana sonsuz yolculuktu/hele pencerelerin üzerinde
gördüğün menteşelerin sımsıklığı/bekleyişinin zedesiz direnciydi/
günlerce her pencereye farklı bir açılış serüveni ekliyordun/dur
duraksız/sürgit bir yalnızlığın evrimi de olsa bu pencereler/kaderinin
burada düğümlendiğini duyumsuyordun ama/seni günlerce orada bekliyor
gören dostların bu evin önünü terk etmen telkininde bulunuyordu/sen
biliyordun/bu sessiz/dışarıya kapalı/her gün/güneşin ışıklarını geniş
cephesine savurduğu bu evde/açılma olasılığı düşündüğün bir pencere
seçiyordun/her katın havalandırma peteklerinden içeri giren havayı
düşlediğinde/sanki çıldırıyordun/içerde olsan da/deliklerden giren havayla
ilkyaz serinliği ciğerlerini doldursa/bu duygu imgelemine ve deklanşörün
üzerindeki parmağının gölgesini kışkırtıyordu/çekeceğin fotoğrafın
zamanına hazırlıyordu seni/.....günde bir pencereyi niyet tuttun/
evin kapısının üstünde solda/bir ağacın yapraklarının yakınlığı nedeniyle
bu pencereyi seçtiğini anladın/içerde biri varsa yaprakların kokusuna artık direnemez
diye düşündün
/ama açılmamıştı o pencere/sonra kapının açılma olasılığını
sorguladın günlerce/inanıyordun ama bir pencereye/önsezin bunu işaretliyordu
içerde biri olsa/kapıdan önce bir pencere açardı//...günler/günler/geçti/aniden bir
pencere açıldı/ummadığın bir pencereydi/ortalardan/o anda deklanşöre delice
kaç kez bastığını anımsamıyordun/parmağın ıvecen bir devinimde/bir adam/
bir anlığına/bir pencerenin/kepenklerini açmış/kısa bir an etrafa bakmış/hemen
kapatmıştı/onun hızına yetişmek için deklanşöre basmış/basmış/basmıştın//.....
fotoğraflardan birinde çok netti/bir kolu/eli/bir kanatta/diğer kolu/eli/ayası/
pencere önüne dayanmış/o kısacık anda/neyi/bir karede durdurduğunu/
dondurduğunu/görüntü kağıdın üzerinde/sabitleştiğinde anlayacaktın/çok
sonra/açık penceredeki adama/tekrar/tekrar/baktığında/

kuşkun yoktu/

hiç şaşırmadın/

sendin

Cemal Karaağaç

Bir İnsan

susku ertelendi
mor bir akşamdı,gölgeler çoğaldı
bir adam denizi özledi,ağladı
telgraflarla hep ağladı,buğday başaklarıyla sevişti
türkiye türkiye güldü,mavi gözlerinde türküler yarın sesliydi
bir insan,mustafa kemal'di...

Cemal Karaağaç

Birikmiş Ten

ne güzeldi akşamları bezeyen solukların
bir gece teneffüsüydü gülüşlerin,
teninin buğusu bulaşmış dudaklarıma
seni öpmek için birikmişim

Cemal Karaağaç

Çelişkin Zamanlar Saltanatı

söz geldi giz gitti
söz gitti giz bitti
giz geldi söz bitti
giz gitti söz bitti
söz geldi giz geldi

Cemal Karaağaç

Denk

yıldızlar yakın gözlerime
hep anımsamanın anaforlarında
ışıldar yüzüm benzine denk
sana dokunuyorum,karanlık
sana dokunuyorum,ışık
yıldızlar gözlerime denk...

Cemal Karaağaç

Dur,Bir Şarkıdaki Gibiyiz

hangi harfle başlar anımsamanın uçurumu
alçalıyor bak alnımıza üzücün kanatları,
ödünç neşemiz bir aynada veda gülüşünde
ne güzel,ölümle öpüşmek
ne güzel,unutmaya direnç göstermek:
dur! bir şarkıdaki gibiyiz,
dur! bir ülkede kaybolmuşuz...

Cemal Karaağaç

Durularken Belleğimi-2

ey! benim,gececil kuşların bile ürkütemediği koyu karanlıkları dağıtan kalbim
gittikçe ansıtmaktasın ilkyaz günleri uçurtmalarıyla yolculuğa kaçan çocukların sevincini
hüzünlerle biriktiriyorsan eğer direncimin sonsuza koşulu çilgın atlarını
o zaman büyüt aşkımın dingin parıltılarla coşkulanan dağarını,
aşkım,sızıyla başlayan akşam alacasının sabahı gönencele karşılamasıdır
ve görünce yıldızları gökölkesinde,yoketmesidir anımsanmak istenmeyen günlerin
tortusunu

hey sevdam! bir ürpertiye yaşa ve coşkulandır umutlarımın rengini
bir bakış bile yetebilir yaşama ulanmada devşireceğim giz için,
sana seslendiğim dizelerde çıldırıya kapılabilirim,ah! sesini ver bana gövdeme ađ
parçalansın katıçıl imgelerim ve ne olur siste kalmasın gözlerin
çünkü durularken belleğimi çisentiler bir sabah sana varıyorum,senim artık

Cemal Karaağaç

Durularken Belleğimi

yoksun, iŖte bir kez daha akŖamla vurdum kendimi kalabalığa ve karanlığa savruldu
trenler geçti gözlerimden saatlerce, çok yorgundum ve seni beklerken trenlere
vurgundum
sensizliklerimin yeni yolculuklara çoğaldığı anlarda ne kadar uzaksın bana bilemiyorum
yağmurların yağmurlarıma eşlik ediyor olmadığınca, çok yabancıyım Ŗarkılara ve
dünyanın ışıklarına
bilincim parçalansa diyorum bazen, anıların devinimi yıkılsa yıkılsa, kanatsam kendimi
belki avunabilsem
yıkım yok ama, çiçeklerin soluyuşuyla katılmalıyım hep yaşama ve gözlerimi
eskitememeli eskil ilençlerim
bir uçurum kokusu bulaşmamalı sözlerime, kulaklarım kısılmalı her sesi dinlerken hüzün
sislerine batmadan
günlerim de lekelenmemeli ışığı emmek isterken tenimle ve terimle sana birikirken
zaman yiyen bir canavara döndüğüm bütün anlarda seslenmek istiyorum sana sesimin
sonsuz titreşimleriyle
çünkü seslenemezsem sana, harlı bir sabah soluğu acıtacak beni çılgın atlarımın uçsuz
bucaksız yelelerinde

haydi gel! kıyasıya tekrarlar heyecanlarını soluklarında, varlığım yepyeni savaşlara
koşsun ve doğumlara ve Ŗiirlere
sonsuzca verimle savaşkan aşkıımı ve toprağımın keseklerini, ekinlerime
boy verir bakışlarının serinliğiyle
acılarından söz et biraz bana, sevgilerinden, çiçek tohumları uçurayım
burnunun ucuna ve saçlarının telleriyle bir Ŗiir öreyim beyaz zamana

haydi gel! saçma sapan bir bilinç bulanıklığını yaşadığım anlarda varlığını kutsa,
imgelerini onar
imgelerin çünkü senin yaşama hep yeniden doğmam olacak, aşkıımın
güncesi hüzün de olsa direncimin güncesi aşkla
bütün güzelliklere sevgimi damıtacağım seninle ve coşkıım kanatlanacak
saçlarında parlayan ışığın bütün vadilerine

haydi gel! dokun tenime, duy bombaladığın kentlerini kanımın yıkıntılarında dinlen
saçlarını gürültüyle savur özgürlüğümün nabız atışlarına, kalbim kamaşsın
ve bırak gözlerin çiselesin gözlerime
ah! titrer çünkü senin bakışlarınla sevgilim, bütün güzel kuşlarımın
sevmen için tüyleri

Cemal Karaağaç

Ferah Hançer

sapanca gölü,batıya bir hançer
doğuya ise ferah bir açılımla uzar.
sapanca gölü,aşklarını doğuda biriktirir,batıda harcar
sapanca gölü,doğu'da aşktır,doğuştta aşktır.

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler1-sanırım,sanırım

ivecen seslerle doygunlaşır imlerim
yanlış zamanlara algılı sanrılarla da
ölüm yivli gözlerini tenime değdirir
devşirme gönencim esrimese tümel üzünçte,
yakama bir umu ilişitirdim:eprik
ama yaşam kunt bir oyun
aman sanırım! sözlerimi bana geri ver san
tantirintinrintintan

(bir bise ne dersiniz?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler10-ziggurat anısı

çerçil bir muttu belleğimize ilişik
destancılar balkıcı arastasında dinlenirdi
yoksamaçı ağıtlar zamanı bengilerken
kuşlar yeğni sabahların hamaratı,
akşın yeleli atların ardındaydı silgin anlamlar
tilmizler her sözcük sezimizde çıldırırdı,
ilençler yarlıgamalı yaşamları kanatırken
en çok sevgiyle direnirdik çoğul usanca
kayıtlar düşülürdü öznel tarihimiz anısına
katicıl bir yurtsamanın dağlanmışlığına birikirdik
çünkü hangi kent bizi umardı apansız,bilirdik

(tekinsiz bir acının burgacında korkuluk muyuz ne?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler11-yılgın yıldırı

duraksadı Şimdi tenimde günıŐıđı
yzim'e eskil bir hüzün sezisi bulaŐtı,
ne kadar ıraktı yine sismik anılar
belleğim sızgın sislerle dağınık
alın izgilerimde hep tntesi düŐlerle
sabahları uykumu ölümcül sanırdım
arsız güvercin kanatları gölgelerinde,
kandım ki bir acının kıyılarında yıllar
yanlıŐlık tarihime yaslı bir alınlık
sığ yılgılarımda bn korkaklık

(yalnızlığın erimi kaç pusarık acıdır ki?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler12-ansız

seyirttik bir seviden sekmiş dönüyoruz
kıpısız serzenişlerle sözcüklere
yüreğimiz göçmen kuşların ürkekliğindeyken
derin fay hattı ortasında yaşamımız,
ansızın anısız bir sabaha düşer mut çığı
belki yüzümüz varoşlarda bun almış
kimsesiz cenaze törenlerine duayen,
güzkentin belleğine çıktığımız yolculukta
bakışlarımızın anısını fırlatıp,kaybolduk
artk savruktu sesimiz,savruktu sözümüz
biz iz siz im iz biz

(şiir,ıssız sızılarla mı sırlanır söze?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler13-smog

sesimi dağladım susku tarihimle
şimdi salgın bir çığlık olarak yayılmalıyım yaşama
bilemedim,bozgun lehçesiyle avuntuluyum artık
belleğim kentler biriktiriyor ne yapsam ne yapsam?
boğuntum gittikçe artmasa beynimin coğrafyasına
yaşam sızım sanki ürkek usançların ivmelerinde
dağılsın bekliyorum,adımın sessiz harflerini örten bir smog
nedense olur olmaz rantıye sabahlardaki mut
imgelerim kirlenmiş,esrik duyumlarda kut

(sözüm,tözden söze sözgelimi,sözüm söz mü?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler2-salgın algı

bir önertiydi mutlaka sancıya
sabahları hüzünle titreşen alkım şakağım
durağan anların şipşak ortasında
aşılmaz koyaklarca gri uçurumlara içkin,
nedense kılgın bir anda yakınsı geliyor
damaryollarıma çelik yekeli bir batkı
o yüzden mi limanlarımda demirlemesiz dem
çiçeklerle de mi,geçiniz genlerim geçirimli kimliğe
bir rastlantıyla saklambaç oynayın
sarmalların duraksızlığında yaratıyla

(sahi,en son ne zaman ölümlüyüm?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler3-erotika normalin

yatkınsın anladık,ama artık bize birikme liğ
yeni delta şarkıları söylemek istemiyoruz
sinik ve silikon cumhuriyetlerde
belki spastik aşklarla avunacağız
yollarta düşen karaşın insanların üzücünde,
üstelik 'helakun yevmiyye alakun lokavt'ken
kürt dili hicaz'da çağrışımlaşırsa eabil-i eşrefle
oh! enter'la yavrum enter'la avruğa'da bir akşam
ortadoğu sokaklarımızı özleyelim
çocuklara da bir perçem düşsün payımızdan

(bakışlarım süreksizdi cılkı çıkmış akşamlarda,neden?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler4-işlem tamam

sonra belki ölümsavar tutargama sıra gelir
şarabi bir ekimozu tam ortasında öpmek isterim
bayat nir 'nisan pazarı'ndan yüreğimi kaçırabilsem ama,
ah! sevi yanılığısı,kanırt beni hüznüm
nasılsa güzyollara savuracağım kendimi
ağı ezgileri eşlik etsin gizyaşlarıma,
aport bekleyen um iyimser,güleç
yaşlı bir galaksiden daha yorgunum oysa
üstelik umarsız yıldızlara ödemem var
neyse ki ışık hızıyla işlem tamam

(hangi gezegenin tarihinde yer almalıyım acaba?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler5-anısız bili

bakarız dünyaya,ölü kelebekler acıtır bakışımızı
yıllar sonra anırsız ıraksılığımızı sevilerden,
salt çevrenlerle yokumsamıştık sığ suları
varlığımızı ertmek öte birimde
olabilirmiş gibi öznelerimiz çoğul:
bir buna ün iletmışiz hep mutataparlığımızdan,
evren mi yok olurdu tiksineç yüzyıllarıyla
yoksa biz mi varımsardık sanki ölüm repliklerimizi?
serkeş bir kunluk yakamızdaydı bilsiz
sözlerimiz yeni anısızlıklarından yeniden dönerlerdi
gelip çarpar çarpar ve kanatırlardı yüzyıl beklemimizi
heyhat! derdik,ürkek tavşanlarımız acıkmışlar,yine ot istiyorlar
tavşanlar da nereden çıkarlardı böyle,sıçmaları sık

(anlamlar söze yine geri dönerler mi anlı?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler6-betimlenebilemezliklerin berkitimi

yaşamlıydılar seksekçe yapboz karılarıyla
haytasonlarda duyumları direngenlikle düzüşük
dışkıl öpücüklerle değer iyimser günleri
sözcüklere aşeren şiircilerin günarasına
derken atlarında iner belertik yazınerleri
çok ısıcıl bir ikindinin apışarasına bağdaştırlar
esrik anımlarına başlarlar savsakça,
sayrıl yüzlerini betiklerde ummuşlar
et yordamıyla algıladıkları dünyadandır elleri
gözleriyle kaosu emzirirler,
oh! yaratının nedensi tözü,üz katıcılığını bir imin
sanki varsıl ışıkları evrende bir nova

(hangi sözler hangi anlamlarıyla eprirler?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler7-omniya1

ıradı bir kuş flu alnacımdan
gözlerime aydınlık bir yüz teğellendi
sokaklarım yine akşamlara yaslanmıştı
ölü bir kuşa sürtündü parmaklarım,
güzgüneydim ama sen bunu sezemedin om!
yolculuklarla doğdum bir buna ben biraz da
ölüme serimden geçildiğini bilmiyordum,
yaşam derken dudaklarım titremdi
sevi derken çizgilerim kıtalara-
sen anlamadın bakışımı erinçlerimizi
artık sessizliğinin uçuşkanlığı havada donmuyor

(seni bana bir bun mu ısmarlamıştı?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler8-dönüştürüm gözeneği

bugün komşunun ineği öldü
kent doyunu tafralar ilçede
yollarda bakışimsız bir ivecenlik
defterimde umutsu bir not:
"gece büklümsüz nil'e sesleneceğim"
öngünde peygamber çiçeklerine sürtünmeli
irak yolculuklarımı yadsımalıyım
bana ne dövize endeksli sigortalardan
ben çocuklarım için eve gitmeliyim,
komşuda bağırış avaz,alaz
kuyruk kaskatı, toynaklar gökser
komşunun ineği bugün...
yarın kurban

(ardışık bir zamanın gölgesine sığınabilir miyim?)

Cemal Karaağaç

Getto'ya Şiirler9-omniya2

çapaksız günberide dönendi
yatkımın dönencesiz aylandızı
düşlemsiz yalvaç ayartısıydı tün
gözlerimde güz kalıtçı bir düşizi
dünya çok ıraktı galaktik sislerle,
iki kez ünledim o anda:ni ni
bir amele kahvesinde unuttum yüzünü
eksildi çığlıkla tizbenim,
tinim gizimden bir kın
tarihin in sayfalarında kaldı dirim
artık akşamlarla düşer belki aynalara
kendimi kendisi sanan yüzüm

(neden,bütün aşklar şiire şirk koşar ki?)

Cemal Karaağaç

Güz Faytonları

Bana kaş göz etme güzelim
Hoyrat bir yüreğim var,
Gümrükönü'nde kuşlar
Gözlerime giz kakışlar.

Seni Uzun Çarşı'da düşürdüm kentimin çetelesinden
Yaşlı bir aktarın sözlerinde ıhlamur çiçekleri,
Yüreğine zedelenmiş yürüyüşü adımlarım
Üzüncün halısını dokurum tenhaliğıma:
Eski zamanlardan akıp giden nehrime sızarım,
Sonra savruluşum gelir aklıma Beşköprü dolaylarında bir efsaneye
Kemerlerle tanışım eskil bir aşkın tarihinden,
Şimdi hangi sokak benim umarsızlığım...
Hangi gülüş senin belirsizliğin...

Bana kaş göz etme güzelim
Dargın mevsimimden sana bakamam,
Çark'ta kaybettim gözlerini
Bulvar'da ararım beni bulamam.

Hep uzayan saçlarının tarihiydi Ada'da zaman
Görkemli ürperişlerin güz fotoğraflarında
Şenlik günlerimde çocukluğuma koşan faytonlar,
Kaçırırdım trenleri kimbilir kaçınıcı kez sisli istasyonda
Çınar yapraklarında birikirdi senden çizdiğim şarkılar:
Âl! İşte sana sunuyorum Çıracılar'da aydınlık sabahları
Alçalıyor Akova'da som kanatlarıyla gün...
Açılıyor kentimin çapaksız göz kapakları tüm!

Cemal Karaağaç

Güzaşık

saçların savrulmuş zamana
gözlerinde güz
grizu tehlikesi var sesinin dehlizlerinde
bir şarkı söylesek her şey güzel
bir acıyı yaşasak her şey aşık
şey güz...
şey aşık...

Cemal Karaağaç

Ilık Senfoni: Sapanca

'Yolculuk,gizemli bir sisin dağlardan aşağıya doğru yavaşça süzölüşüyle başlar...
Yapraklarında yağmurun,güneşin ve ilkyazın tazelenmiş yaşam kokularını biriktiren
ağaçlar,veda eden sise özlemleriyle,tekrar buluşmak için kucaklaşırlar.Sevecen
kollarıyla ve zamanı sonsuza sürükleyen bir şalınımınla aşağlara doğru kayan
sis,yoğunluğunu azaltır bir süre sonra ve ışığa boğulan dağ eteklerinde insan sesleriyle
tanışır...

Sisin gri senfonisi,konukseverliği için sabırsızlanan Sapanca Gölü'nün
efsanesine,yüzyılların tanıklığıyla yeni bir günün daha ılık nefesini katar...

Açılır aydınlığıyla yeni bir gün,
Sapanca açılır bir çiçek dürbününde...'

Cemal Karaağaç

İncire Sitem

güneşimi gizledin benden,üşüdüm
geniş yapraklarında anı haritaları
apansız gözlerime uzanıyor dalların,
çok eğildin günlerimin kış penceresine
git,haydi git artık,biraz başkalarına sız

Cemal Karaağaç

İzdüşüm

1

.....
ve sözler şahlıyor loş avlularda hep
hangi sesler bizim biz hangi sesleriz
arada yaşamlar var
üzerine kuşlar sinmiş
suskun bir öfkenin gölgesi
bitimsiz sağanaklar
hep yağmurlarla çoğalan üzünc
'evet'lemenin usancıyla kir(el) lenmiş
çıkamaz bir sokak ürküntüsü
arafta direnen ve dinelen ruhlar
cuma günleri nedense
çok yaşlı bir çocuk ölüsüymüş

2

çatlamış eller bir somunu böler
ikiye üçe çoğalır parçalar
parmakalarında ayaklanır hınç
yüzler ortaçağ sanısıyla kararırken
silah sesleri ansızın uzak mezralarda
ağdalı zamanların ekinlerini öldürür
mevsimler dönümsüzce yaşanır
saçlar yalnızlık kokusudur
durmadan çoğalan yasaklanmış imgeler
tanağartısını geceye karşı savunur
ama bembeyaz günlerin getirdiği acılarla
ağıtlar yayılsın diyedir sanki
kuşların kanatlarında kan

3

sahi aşk vardı yığıların sonunda
ölü kelebeklerden devşirme aşk
sekmez bir mut ışığın seslerinden
derken duraksız iyicilliklerle beraberiz
üstelik umut çiçekler
betonlarda çığlık güzelleri
akşamlar erkenden yağdı yağacakken
bedenler susar suskunluklar konuşur
esenlik yollanır uzak yollardan
yürek çılgını ormanlara
doyumsuz sevgi tatları bezenir
ama hangi mevsim depremlerinde
düşlerimize yağın kardır da
akşam otobüsleriyle aşklarımız sanki niçin
varoşlarda ikamete mecburdur

Cemal Karaağaç

Kafiyesiz Üzünçler

atlılar belirdi bir üzücün gözbebeklerinde
geceden sabaha geçtiler, yelelerinde ak köpükleri iç denizlerin
esrikti, sözlerin karanlık caddelerdeki yankısı
belki birkaç şiir birikti kafiyesiz
belki biriki yaşam...
"sonrası iyilik güzellik"

Cemal Karaağaç

Kemgün

zaman birikmiş seslerde
yolculuklar varmanın unutulmuş anısı,
kaç! gelecek zamansız
dur! geçecek geçmiş
şimdi dün..kem gün

Cemal Karaağaç

Kozmik Dilek

durgun bir akşamın yeşil yaprakları arasından
bakışların aklıma yıldızlar düşürüyor,
kimbilir kaç ışık yılı biriktiririm gözlerimde...
sen şimdi dargın şarkılarını savuruyorsundur dünyaya
gülüşlerin donmasın dudaklarında ama,
bak! bir yıldız ışığını armağan ediyorum varlığına
yüzün çoğalsın karanlık kentlerime
dağılsın anayurdu hüznün.

Cemal Karaağaç

Lavinia Üvercinka

bir gün bir kentte seni aradım
ama sen yoktun
kentın adı van.

bir gün yine bir kentte yine seni aradım
ama sen yine yoktun
kentın adı hakkari.

yine bir gün yine bir kentte yine seni aradım
ama sen-
kentın adı yok.

Cemal Karaağaç

Marjinal

Tanımlanabilir mi bir insan,sokaklar ve yağmurlarla?
Estetik ihanetler ve patolojik bir kalabalıklığın mahrem libidosunda-
uyumaya ve bütün kahvaltı masalarına nefret biçimlenirken,
ben ki ceplerimde utangaç salyangozları pezevenkçe çiftleştirip
korku trenlerinde sanrıları reddediyorum
duvar yazılarında aşkı ve ölümü
esmer kedilerin gözlerinde nostaljiyi tanıdım:
bir silah verin bana
bir çocuk hüznünün parçaladığı gözlerim
umutsuzluğu öldüreceğim.

Tanımlanabilir mi bir toplum,erotik fotoğraflar üzerindeki gölgelerle?
Vitrinlere yansıyan anarşist yıldızların doyumsuz ışıltılarında-
kutsal tüketim şizoidliği çağdaş cinayetlere ikame edilirken,
halk ki sabaha karşı yangınlarında dogmatik orospulara ağıtlanıp
üzünç akşamlarında arabesk şarkılarla emperyal düşler kuruyor
tarihsel labirentlerde paranoyayı
mermilerin süksesinde çirkinliği buldu:
bir acı verin bana
ey! yanılığın imparatorluğumun ilenç güneşleri
sevgiyi özetleyeceğim.

Cemal Karaağaç

Nil Gün

sayrıl mut,ptgm köhne çiçeklere borçluyum seni
aldanış imparatorlukları okyanusunda pusulam sus!
yılğın an yılları deşildike gözlerimden sıvışan kusmuk
arar varırım sanki anlam sispus,
dayat kendini,belirsiz sözlerin simyası eh!
ansır bir gayyanın kıyısını kinim peh peh!

Cemal Karaağ

Puslu Kaporta Zamanları

gözlerimi bir grev sabahında unuttum
pusluydu ülkem, pusluydu aşklar
su içtim nazarlı taslardan kana susadım
adıyok memleketlerde aşka kaydoldum
zaman, öğlerin fırtınasında ani fırtınalar
zaman, zamansız çocuk sevinçlerine kanlı kaporta

Cemal Karaağaç

Saçların,Uzak Ülke

uzak ülkelerde gizlidir saçların
yaygın söylenceler denli uzar.
beyaz bir ülkede atkuyruğu bir cürüm,
siyah bir ülkede kışkırtılmış ölüm,
gri ülkelerde hüzün...
uzak ülkelerde saçların...

Cemal Karaağaç

Santiago 11 Eylül

Tutuklanmış bir geceni yaşamak istiyorum Santiago
yağmurla büyüyen sokaklarında koşmak
bir sokak lambası aydınlığında tükenircesine bildiri okumak
silah seslerinde biraz daha dirençlenmek,
bir yabancı gibi yolumu kaybedersem eğer
özgürlüğe açılan meydanlarına kavuşmak istiyorum
yolumun üzerinde ıslak afişleri göreyim yeter:
SENİ VAROŞLARINDAN KUCAKLAMAK ŞİMDİ SANTIAGO,
postalların sesleriyle kirlenen caddelerini
barikalarda aydınlanan insanyüzlerini
başkaldırının güneşülkesinde doğumlara sancılanan erkeklerini
alınlarından okşamak ve ölüme adamak:
SENİ KORKUNÇ ARZULUYORUM SANTIAGO,
çok fazla uzakta olman dert değil
kısa bir an beni ve imgelerimi azdır
koşup gelebilirim bütün herşeyi bırakarak
zaten, herşey nedir ki, lanet olası alışkanlıklar
ilençli bir eylül günü, kanıksanmış önyargılar:
BANA GİZİNİ VER SANTIAGO
ver de kayıpanası kadınların neden'lerini dindireyim
çoşkulu şarkılar mırıldanıp onlara
yıllarca beklenen tan ağartısını parlatıp
neşeyle şölen giysilerine paylaştırayım,
gökyüzüne ağan umutsuzluğa ve acıya
dostları için yüreklerinin kuşlarını havalandıranlara,
tek başına vuruşarak ölen birine:
SENİ HEP YAŞAMAK İSTEMİYORUM SANTIAGO!

Cemal Karaağaç

Sezilmiş Üzünçler

söz verdik söze
balkımış sabahlarda üzöncü unutmadan
kim bizi yalın bakışlarla süzebilirdi ki
anımsamanın usaşırı yalnızlığında?
söz,ıssız bakışların sızısına
söz,umudun arsız yolculuğuna...

birikmecti aşka dalgın doğuşların esini
sezilmiş üzünçlerin uyaksız saltanatından
en güzel hınçtı sözün gayyası
ne güzel ölümdü aşkın kayrası
en güz söz
ne güz öl...

Cemal Karaağaç

Solea

yaşam kronik bir çılgınlıksa ölüm senfonik sessizliktir
imgelerse,coşkun ve uzun nehirler bende
biriktirilen her hüznün sonsuz şiirlere gebe
çocuk uçurtmaları göklerde,tarihöncesi hayaletlerin esrik düşleridir;
geceyi yırtan eskil yarasalar çığlığı
yok bir devrim sabahının sızısı
patetik poetikası,onulmaz acıların
ey! şiir yaralarımı yağ,acılarımı on!
her sorunun yanıtı iyimser gözlü maymunların sırtındaki kamburdur,
nostaljik yağmurlarda ıslanan bir ceset:çocukluğum
ellerim,saçlarım ve yüz çizgilerimde kaybedemeyeceğim direncim
uzak ve dingin galaksilerde dinlenen umarsızlığım:gözlerim
adımlarımsa,eskinin sıcak öğledensonralarında hala titreyen ve tökezleyen deprem
gölgesidir
ve kalbim,saflıkla dışkı kuyularında nereidleri gözleyen kalbim
ansızın bütün dinamitlerini patlatmak isteyen usumla,ötenazik bir intiharda direten
uyumsuz kelebektir
öyleyse kabul ediyorum her gece yatmadan önce ağzında papatyalar çiğneyen bir
deccal olmayı
ve koyu yanılığın sığınağında beslenen kahraman iyimserliğimi
ah! benim bütün kuşlarımı parçalayan ahir zaman cellatları
karanlıklarınız sizin en gerekli koşulunuzdur
lütfen aydınlıklarınızı terkediniz
ki güzelliklerimi çirkinleştiren yakışıklı cesetlerimi imleyebileyim artık

Cemal Karaağaç

Sunu

kentimsin sen
ışıkların yanmıyor geceleri
gözlerini göremiyorum:
kalbim fay hattında.

Cemal Karaağaç

Suspayı Şarkılar

hangi kenti anımsarken eskir gözlerimiz
şaşkın yüreğimizde kir pas umutların egemenliği,
üzücün gönderinde düşlerimiz yırtık bir bayrak:
alnımızda eski bulutlar
alnımızda eski aşklar

unutuşun saçları derin
belleğin dehlizlerinde salınır yankılı ayak sesleriyle
damaryollarımızda gürültülü acıların suspayı.
haydi! anımsa,coşkunun kanlı coğrafyasında bir şarkı mırıldan
bütün anakaralarda duyulsun erincin kösnül salyaları:
tenimizde derin saçlar
tenimizde sus payı şarkılar

Cemal Karaağaç

Sükseli Payandalar

nedir bu,kanımın gelgitlerinde çoğalan yürek çarpıntısı
her sabah bir çiçekten ödünç aldığım taze buğunun düşü...
gözlerim siner hoş gülüşlerin gür alazlarına
sözlerim sürer loş susuşların kanıksanmışlığına:
anladım,bu daralan sevinç...
anladım,bu direnen aşk...

geçer günler
zaman düşlerimde kısır bir kahkaha,
alınımın uğultusunda birikir yeknesak seslerin rengi
gözlerin sılasında kullanılmış günyüzün hüznü,
sözlerin sesinde çoğalır kırık anıların kuyusu:
çekin! aklımdan yılların savruk öcünü...
çekin! aşkların sükseli payandalarını...

Cemal Karaağaç

Ŗir Anısı

tutsak bir imdi gözlerin okyanusu
civadramda bir kuşun gölgesi.
nasıl bakılırsa bir ölümün anısına,
öyle bakılır işte yeni doğmuş bir Ŗiirin soğumasına...

Cemal Karaağaç

Tedavüldeki Fotoğraflar

gördüm, uçarı sözlerin aynasında sırı hırpalayan közdüşü
yanlış aşkların eskimiş ekşi tadında kekre didişmenin suretine yaslanan
ekmek ve direncin şaşmaz fırtınasını körükleyen aklın saf huylarıyla
issiz dönenceler boyunca yol alır ve ürperir yüreğimizin evreninde savruk kan!

unutulmuş zamanların gündüşlerinde belirir sıcak bir soluğun sinsiliği
en durgun sözlerin simyasında nasıldır ah! duyarsız sırı dökülmüş sırlar:
korksak, alışılmış aşkların tiksintisinden
korkmasak, ilencin biriktiği kirli mutluluklardan...

Cemal Karaağaç

Unutma sız

düşlerdik her günün ilk sesini
uzak iklimlerin güneş ayartılarında
gözlerimiz,birikmenin mut tuzaklarında nekes.
sezdik unutmamanın pespayeliğini,
sızdık aşkların fiyakasına...

Cemal Karaağaç

Uzak Gölüşler

uzak gülüşler kurcalar günlerimizi
ödünç bakışlarımızı harcarız tutsak,zamana
anımsarız lekeli kanlardaki durağanlığı;
harflerin anaforuna harcarız sözlerimizi,
savruluruz eprimiş bir mutluluğun yeknesaklığına...

Cemal Karaağaç

Vedalı Simurg

sözler eski zamanlarda mühürlü çiçeklere yatkın buğu
birikir sabah resimlerinde nobran kanatlarıyla vedalı simurg,
kal! dursun nabzın hengamesi
git! savaşlar başlasın...

Cemal Karaağaç

Yedinci Kan Gecesi

önce bıçaklar çekildi gecede delicesine ışıldayan sonra silahlar,yılların kiniyle yalarken suratlarımızı arsız bir esinti görüyorduk:insanlar insanca ölemiyordu yaşamlar yıkılırken tek tek yere,hazırdı bile fahişe gazeteler çok renkli, üstlerine aralıklı inlemeler yok oluyordu ki artık duyumsadık:başlamıştı aniden kopmaya kıyamet ve gördük:geliyorlardı üstümüze ölümler,kaçabilir miydik? düşlerde bile göremezdik,yanlışlıkla da olsa o dehşet dolu gözleri,mutlu ve müthiş uyumlu gecelerimizin sonundaki korkunç muydu ölümler tarafından sorgulanmak ve yargılanmak ve belki de linç edilmek yedinci gecede? buraya kadardı galiba yaşam bizim için ve herbiri soruyordu durmadan,ödenmiş çok zor bedellerini yaşamlarının biz sormuş muyduk peki ve yaşamıştık; yaşamış mıydık?

çok dingin bir sabaha karşıda,bir bomba patladı yedi kişilik,duydunuz mu?

Cemal Karaağaç

Yeşilden Maviye Dalgalandan Bir Soluk

Yazsonu yaşanır.Akşamüstleri,ıssızlaşmaya başlayan bir şarkıdır artık göl kıyısında.Sonbahar gelmiştir Sapanca'ya.Hüzündür sonbahar ama tatlı bir mutluluktur.Kuru yapraklar sessizce düşer sokaklara,parklara.Adımların durgunluğunda,içten sohbetlerin coşkusunda,ezilen kuru yapraklar narin bir çitirtıyla,insanların gerçekleşen hayal gücündedir Sapanca'da...Gri sabahlarında sonbaharın,uysal bir çisentiye eşlik eden o umulmaz esintide gizlidir sanki ilçe...Bir kahve bahçesinde sonbahar,haşin rüzgarlarla uçuşan bir yaşlı sakalıdır.Gecelerini dolduran ev düğünlerinin sesleri kesilir artık Sapanca'nın.Sonbahar yağmurlarda devşirir sesini,bulutlar gökyüzüyle tanışır...

Sabahlar birden,sevinçli çocuk çığlıklarıyla sarsılır! ..Karlar düşer Sapanca'ya.Belki yeni bir yıl da yaşanır.Bembeyaz tüller örtünür dağlar; zaman beyaz bir tüldür...Kar,en çok geceleri yağar Sapanca'ya lapa lapa,o yüzden kardan adamlar hep geceleri yaşar ilçe sokaklarında.Çocuklar bu yüzden,alacakaranlıkta giderler okullarına buruk bir sevinçle! ...Göl kıyısındaki som ıssızlık,belki yeni bir aşkın duraksamasız ayak izleriyle süslenir.Dağlarda avcıların tüfek sesleri yankılanır ama küçücük serçeler tıklatır evlerin camlarını masalsı...

Dereler şırıl şırıl akarken aniden bahar gelir Sapanca'ya...Simsıcak insan yüzleri,gülümseyen güneşle daha da parlak; çiçeklenir.Beyaz tül terk etmez dağları hemen ama kısacık bir süre sonra yeşille flört eden daha ince bir tülle bezenir dağlar.Ağaçların beyaz çiçekleri,unutulmaz bir coşkuyla fıskırır insan gözlerinden.Şarkılar ve maniler bile çiçekbeyazıdır artık Sapanca'da.Köylerde düğünler başlar hemen,kan hareketlenir; sevgiler bahar kuşlarının uçuşkanlığındadır...Yeşilden maviye dalgalandan bir soluk,insanı sarıp sarmalar.İlçe konuklarına kavuşur; kahkahalar duyulur bahçelerde,kameriyelerde; güllere al basar,dağların dağlara gölgesi vurur...

Tertemiz sularında Sapanca Gölü'nün,balıklarının lezzetinde Sapanca'nın,gölgelerinde zamanın,yaz da gelir Sapanca'ya...Yaz,yazıya sığmaz aslında! Çünkü yaz akşamları,yakamozların şiirinde müthiş bir esindir Sapanca'da...Dalgaların uyumcul salınımları gözlerde yinelenirken,bir balığın tadıyla duyumsanan zevk tam da yeniden doğmadır belki? Sapanca bu yüzden her yaz,taze bir can'dır.Sahil ışıkları gece,sandal sefalarında söylenen şarkıların notaları gibi parlak...Yaz sabahları Sapanca'da kuşlar,kanatlarıyla harelendirirler zamanı; yeni bir yaz günü yeni bir kuşgöğüdür...İlçe, soluduğu nefesi insanlarıyla paylaşır...

.....ve trenler geçer Sapanca'dan.Camlarına dayalı çocuk yüzleri,gölün uykulu sularında dinlenir...Trenler,geçip giderler Anadolu'ya,geçip giderler sonsuzluğa...

Cemal Karaağaç

Yırtılmış İki Şiir Arasında

kanun hükmünde karardı yüzüm,
yırtılmış iki şiir arasında hükmüm okundu:
bir çiçeğe damlamış kanmışım
tutsak bir aşk için kendime dağlanmışım...

Cemal Karaağaç

Yitim Yok Veya Varoluşun Gizcil Dönüşümü'nden

Yağmur,günlerdir
anımsayışların suskunluğunu törpülüyor
zamanın pasını siliyor tahta masalardaki
çağcıl aşklarımızı yeniden iterken sarsıntılı ikindilere
patlamalar duyuyoruz çiçeklerde,açarken
eskil bir çoğulluğu umutsuyoruz
ne çok yılki imge var şimdi çelişik ormanlarımızda
her anımız sonsuzun sarmalında yeniden doğuruyor bizi
bilinmez anaç memelerinden besleniyoruz
çağiltılı gecelerde unuttuğumuz kuşlar yitekanıyor
nedendi,hep onulmaz bir hüznü yaşamaktı `biz`
yaşamın anılarını eskitmekti sessiz.

Zaman öylesine ağdalı ki gölgelerde
aşkın ve ilencin ve istencin sihri kokuşuyor
durmaksızın değişiyor kasıtlı cinayetler
durgunluklarsa,abartılı ve düşselliğe yazgılı
doğurgana gebe ölümler bile algılanmıyor
ah! yırtalım istiyoruz o zaman umudun incelikli tüllerini
ve tanık olunmasa da her kıpırtımızı,
kışkırtıyı da; sözcüklerde beliren sözcüklerle biten
resimlere,fotoğraflara taşıyoruz imgelemin koyaklarını
yolculuklara bile çıkıyoruz ölümle koklaşalım diye
ama sonra yine yaşıyor yine yaşıyoruz yazölümlerine yozun
tozanlarına ayrışıyor duyarlılıklarımız,kerteleniyor
tanışız yinelenmemiş konuşmalara,duyumsuyoruz
sessizlik çiçekleri gövertir mi? Bırakıyoruz belleğimizi devingen imlere
zengin ürpertiler var daha yaşanacak,yaşanmalı
ölüm ve yaşamın izlerini herkese ismarlıyoruz.

Cemal Karaağaç

Yüzünü Görüyorum,Seni Göremiyorum...

Şimdi uzak bir ülkedesin.Varamayacağım.Ama bu sabah çiçekler biriktiriyorum sana.Gün ilerlesin,sokaklarına serpeceğim onları kentimin.Şenden bir bakış ilıstireceğim yakama.Kimseler görmeyecek.Olsun.

İlerleyen zamanın,bu sabahın serinliğini ne kadar muhteşem kıldığını sana sadece sözcüklerle anlatabilirim.Ama anımsayacaksın sözcüklerin beni kanattığını.Buna güleceksin.Onmaz yaralar belleğimde! ...Ne kadar kötü bu sabahı seninle paylaşamamak.İnanıyorum,bir gün 'yok zamanda' sana anlatacağım bu sabahın duraganlığını.

İşte sabahın griliğinde ışıkları hiç yanmamış sokaklar ışığa boğulacaklar az sonra.Hayalet evler uzunca bir süre gizleyecek ama gün ışığını.Derin gölgelerini büyütecekler adımlarımın.Şimdi,beynimin sıkışmış zembereğini gözlerinin anısı açacak.Eğri gölgelerinde terkedilmiş evlerin,duyarsızlığın şen şakrak nehir kahkahaları akacak akacak akacak....Burada,orada,fayda kekre bir sarsıntının dalgınlığı oturacak yaşamımızın iyimser vadilerine.

Bakıyorsun.Çatlamış,yaşamımıza çok büyük bir gedik açmış 6 katlı bir binanın kırık dökük penceresinden.Yüzünü görüyorum,gözlerini göremiyorum....

Bakıyorsun.Bosna Caddesi'nde bulduğum,kan bulaşmış ilkokul 3.sınıf Hayat Bilgisi Kitabı'nın sayfaları arasından.Yüzünü görüyorum,saçlarını göremiyorum....

Bakıyorsun.Sessizliğe bırakılmış sokaklarımızın dehlizlerine açılan patlamış bir duvarın önünde.Yüzünü görüyorum,dudaklarını göremiyorum....

Bakıyorsun.Yüzünü görüyorum,seni göremiyorum.

O sabah artık, güneşin ışığını biriktirmiyordu saçların.Gözlerine,ağzına beton bulaştırmıştı statik hesapların kasapları.Bir sarsıntı oluşturmuşlar,yaşamın rengini apansız hüznle betimlemişlerdi.Kumral saçların, kum çangılıının kumkumasındaydı...Ağır bir vinç,gök ülkesinin som maviliğini gizliyordu ki gövdene yayılmış bir betonu kaldırdığında, önce kolunun sonra parmaklarının belli belirsiz salınımı gün ışığına döndü yaşamın...

Bakıyordum.Yüzünü göremiyordum.

Cemal Karaağaç

Zaman Şarkısı

geniş zamanlara yayıldı yüzünün coğrafyası
gözlerde yinelenen nabzın telaşına yenildi sözcükler;
gölgeler gizlendi ellerin tensel sıcaklığına,
tanıdık bir anımsamanın bölücü esrikliğinde;
baktık,gece birikiyordu sabaha
gittik,yürek azalmıyordu zamanın şarkısına.
direndik,güldük,
direndik,öldük...

Cemal Karaağaç

Zanlı Kan

kekeme zamanlar gölgesi düşüyor hep sözlerimize
ayartılmış aşklarımızın dip notları kargacık burgacık
birikmiş kinlerin imzası alınımızda artık kurumuş
durgun bakışlarımız yüzyıllık unutuşların kara kaplı defteri
yok saysak, parmaklarımızda kan!
yok saysak, kanımızda zan!

Cemal Karaağaç